

GAZETA TRANSILVANIEI

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 - cor.
 " 1/2 " 12 - "
 " 1/4 " 7 - "
 " 1 lună 2-50 cor. Numărul 10 bani.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

Proprietar: Tip. A. Mureşianu: Branicea & Comp.
 Redactor responsabil: Ioan Făgărăşan.

Redacția și administrația: Strada Frundului Nr. 15.

Inseratele se primesc la administrație.

Prețul după tarif și învoială. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Christos a înviat!

Cu această salutare de bucurie au obiceiul a se întâmpina dela noapte încolo toți Românii întreolaltă. Este salutare de bucurie a creștinilor, că s'au învrednicit să ajungă aniversarea învierii Aceluia, care a pățimit, a fost răstignit, a murit și a înviat din morți, pentru ca să răscumpeze cu sfânt sângele său neamul omenesc ajuns la marginea peirei. Într'alte vremi, nu tocmai îndepărtate, ziua învierii Domnului nostru Iisus Christos era anunțată pe la noi cu sunetul „surlei“ și cu bubuitul treascurilor și pocnetul pistoalelor. Astăzi însă — durere — o tăcere mută de mormânt învăluie văzduhul și în locul îmbrățișărilor frățești și fețelor vesele nu întâlnim decât priviri pizgite și neîncredătoare și frunți încrețite de povara gândurilor chinuitoare și istovitoare. Căci gândurile sboară pribeghe la sutele de mii de părinți, frați și copii de ai noștri, cari stau în fața morții pe câmpurile de luptă în loc să se poată înveseli cu noi în această zi mare, iar inimile se strâng de durere în fața golului și mizeriei, care ne apasă atât de greu acuma și nu știm, ce ne pregătește pentru ziua de mâine.

Ca creștini adevărați, avem altădată cel puțin mângâierea sufletească, ce ni-o aduce maica noastră, biserica; de data aceasta însă o mare parte a poporului nostru este lipsit și de această binefacere. Și, Doamne Dumnezeule, amar este chinul creștinului, când n'are unde se închina, n'are cine să-l deslege de păcate și nu știe, unde să-și plece genunchii, ca să ia întărire în lupta cea grea a vieții, care i s'a rânduit de soartea nemiloasă a vremilor de apoi și să se îmbărbăteze la împlinirea și mai din plin a datoriei sale față de tron și patrie. Pe lângă suferințele de până acuma s'a mai adaus și chaosul credinței primejduite și dacă cruzimea războiului crâncen înăsprește firea omenescă deja dela sine, clintirea credinței sălbătăcește cu desăvârșire și face din om neom.

În acest trist semn primim noi anul acesta sfintele Paști. Norii grei, ce se ridică pe orizont din toate părțile, sunt meniți a mări și mai mult neliniștea și îngrijorarea pentru ziua de mâine.

Printre numeroasele tropare ale Învierii există unul, care este bine să ni-l repetăm neconținut în aceste momente de grea cum-până: „Să învie Dumnezeu și să se risipiască vrășmașii mei...“

Câtă putere și cât de adâncă înțelepciune nu cuprind aceste câteva cuvinte atât de simple! Sfânta Evanghelie, care se citește în această zi mare, ne spune, „că la început era cuvântul și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin-trânsul s'au făcut; și fără de dânsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut. Întrânsul era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează întru întunerec și întunerec nu o a cuprins.“

Poate că de când există lumea la nici o ocaziune n'a putut omenirea să priceapă mai bine, cât de departe se găsește ea de adevărata cultură și civilizațiune

și de credința întemeiată de Domnul nostru Iisus Christos prin rostul vieții, chinului, morții și învierii sale. Astăzi lumea întreagă parecă și-a jurat împrumutat pieirea. Nu mai există sfîntenia cuvântului dat; nu mai există respectul vieții, avutului și cinstii deaproapelui; nu mai există cinstirea poruncilor și a legii naturale morale-etice și civile. În veacul al douăzecilea, porecli veacul luminilor, s'a lăsat întunerec beznă în lume, în mințile și în inimile oamenilor și toate învățăturile morale-etice și creștinești au dispărut ca vrăjite dintre ei. Cuvântul, adevărul Dumnezeu, a ajuns azitunul și torpila ucigătoare a tot ce s'a făcut prin însuș Dumnezeu. Viața trupească și sufletească a oamenilor, dăruită de Dumnezeu, a ajuns pradă sălbătăciei omeniești, iar lumina chemată să lumineze întru întunerec acesta mare, care a cuprins pământul, cu anevoie poate să străbată negura cea deasă a poftețelor sălbatice de domnie, de nimicire, de jaf și de îmbogățire pe ruina deaproapelui, care pescuiesc în turbure. Nu poate fi vorba de dușmanii noștri dinlăuntru, căci între fiii aceleiași patrii mame deja de mult s'a înfăptuit cea mai armonică lucrare împreună și luptă pe viață și pe moarte umăr la umăr. Chestia este de dușmanii noștri din afară, în ochii cărora avem simplul păcat, că există și nu cerem grația lor. Sub masca falsă a luminii și a civilizațiunii se fac călăii neamului omenesc, bandiții întunerecului și tăciunarii lumii, cari distrug și răpun tot adevărul și tot harul, ce prin Iisus Christos a venit în lume. În loc să putem sălta de bucurie și Ingerul Domnului să ne strige vestea îmbucurătoare a păcii, ne găsim pentru a treia oară la Paști îngrijorați, cum să ne încordăm mai mult puterile noastre trupești și sufletești în fața ciocnirii uriașe, care se pregătește, dar care noi nici n'am dorit-o, nici n'am provocat-o, dar care ne va găsi tari ca zidul de oțel, pentru că se tractează de viață și de ființa noastră.

Nimicnicia omenescă nu este în stare să pătrundă taina cea adâncă a dumnezeirii, dar credința noastră nestrămutată ne spune neîncetat, că Paștile acestea sunt mărturia trimeasă de Creatorul lumii, ca să mărturisească pentru lumină și să întoarcă sufletele dela rătăcirea, în care au alunecat și să devină iarăși adevărați fii ai lui Dumnezeu, propoveditorii luminii celei dumnezeiești, slujitori ai raiului pământesc și ceresc și nu urzitori ai iadului.

Suferințele tăcute și răbdarea mută a mulțimii milioanele de oameni atât de greu încercați prin războiul acesta groaznic, încep deja a se clătina și lumina începe deja a se desprinde din mrejele întunerecului. Cuvântul Evangheliei, că întunerec nu a cuprins lumina, începe a se adevări și viața oamenilor, adică lumina, care este dela Dumnezeu, își arată deja razele ei strălucitoare printre frământările și svârcolirile, cari însoțesc lupta cea uriașă dintre ea și întunerec.

Christos a înviat! se pare, că de data aceasta va însemna biruința luminii în viitorul cel mai apropiat și chemarea din inimă curată: „Să învie Dumnezeu și să

se risipiască vrășmașii noștri“ va afla răsunetul convenit la treptele tronului Celui Prea Înalt și va topi, precum se topește ceara de fața focului, pe toți dușmanii neamului omenesc, pe cei ce răvnesc la viața și avutul nostru, pe cei pofțitori de domnie și mărire și pe cei ce din pofță barbară și pizmătareță ne-au jurat peirea.

Christos a înviat!

Nescriptul imperatorului Wilhelm.

În Prusia nu mai este loc pentru dreptul de vot de clasă.

— „Nici odată încă nu s'a arătat poporul german atât de ferm ca în acest război. Conștiința, că patria se află în grea primejdie, a avut o minunată putere împăciuitoare și cu toate jertfele și sângele vărsat pe câmpul de luptă, și grelele lipsuri suferite acasă, rămasă nestrămutată voința de a da totul până la lupta finală victorioasă. Spiritul național și social s'au înțeles și s'au unit, dându-ne o putere trainică. Fiecare simțea același lucru: Cea ce a fost creat în ani lungi de pace, merită să fie apărât. Luminoase stau în fața sufletului meu, prestațiunile întregii națiuni în luptă și suferință. Învățămintele acestei încăierări pentru existența imperiului, — deschid cu seriozitate nobilă o vreme nouă. În calitatea de Cancelar responsabil al imperiului german și ca prim-ministrul al guvernului meu în Prusia, este de datoria d-tale să împlinesc cerințele acestei vremi cu mijloacele cuvenite și la ora convenită. La diferite ocaziuni ai expus în ce spirit anume vor fi desăvârșite formele vieții noastre de stat, și să creiezi teren pentru conlucrarea liberă și voioasă a tuturor membrilor poporului nostru. Aceste principii ce le-ai expus au, precum știți, aprobarea mea. Îmi dau seamă, că trăim pe căile trase de bunicul meu, întemeietorul imperiului care ca rege al Prusiei, cu organizarea militară, iar ca împărat al Germaniei cu reforme sociale, și-a împlinit datorile monarhice.

Dela începutul domniei mele, ținta mea a fost să mențin forțele noastre de apărare, ca o adevărată oștire populară, și să înlesnesc propășirea socială a poporului în toate părțile lui. Cu răvna aceea de a servi binele obștei întregi, prin menținerea unității între popor și monarhie — sânt hotărât să pun în lucrare desăvârșirea vieții noastre politice, economice și sociale, așa cum situația războiului o permite.

Încă stau milioane de fii ai poporului pe frontul de luptă, încă trebuie de amănăt, în interesul suprem al patriei, până la întoarcerea luptătorilor noștri răfuiala între deosebirele de vederi, dincolo de front, — ce-i de neînțelatură în urma unei schimbări radicale a constituției, ca și ei să poată lua parte cu vorbe și cu fapte la progres. Dar ca să se poată face îndată, după sfârșitul fericit al războiului — care nu mai e departe, precum nădăduiesc — tot ce-i necesar și de folos — doresc ca pregătirile să fie neînțelatură terminate.

Port la inimă îndeosebi, prefacearea dietei prusice și eliberarea întregii noastre vieți politice interne de această chestiune.

Pentru schimbarea dreptului de vot pentru Cameră s'au făcut lucrările pregătitoare la indicația mea, încă la începutul războiului. Vă însărcinez acum, să-mi prezentați propunerile precise ale ministerului, pentru că la re-intoarcerea luptătorilor noștri, să se poată face iute munca temeinică pe calea parlamentară pentru reformarea internă a Prusiei. După uriașele prestațiuni ale poporului întreg în acest înfricoșător război, nu mai este loc, după părerea mea, pentru dreptul de vot de clasă în Prusia.

Proiectul de lege va trebui să prevadă votul secret și nemijlocit al deputaților. Meritele Casei seniorilor nu le va trece cu vederea nici un rege al Prusiei. Dar ca să fim drepti cu cerințele uriașe ale vremilor ce vin, — trebuie să lăsam ca în sânul Casei seniorilor să fie în măsură mai largă și

mai dreaptă, ca până acum, bărbații admirabili din diferite cercuri și profesiiuni ale poporului.

Lucrez în spiritul strămoșilor mei, dacă arăt încrederea ce o merită, poporului devotat, viteaz, vrednic și mult-desvoltat.

WILHELM, Imperator-Rex.

Anglia — sac fără fund.

Când oameni bine dumiriți ne spuneau pe la începutul războiului, că Englezii sunt cei ce au pus la cale vărsările de sânge, numai puțin admiteau că li se spune adevărul. Oamenii de Stat ai Angliei potriviseră lucrurile așa, în cât până chiar și în Anglia lumea cea mare credea că guvernul englezesc s'a lăsat să fie tirat în război numai pentru-ca să apere Belgia și să le vie într'ajutor celorlalte țări năvăluite de Germania crotopitoare. Numai încetul cu încetul a ieșit la iveală adevărul din ce în ce mai neîndoiș, că de dragul Mării Britanii se întind pustiirile și se omoară între dânsii camenii pe atâtea câmpuri de război și că Englezii sunt cei ce fac peste puțină restabilirea bunei păci.

Îndeosebi în țara noastră sunt și azi mulți cei ce nu cunosc în deajuns poporul englezesc și istoria lui și astfel nu pot să-și dea seamă, de ce anume este el nevoit să stoarcă de la celelalte popoare atât de multe și de mari jertfe.

Unul dintre marii economiști englezi stabilește adecă principiul, că îndemnul spre dezvoltarea economică, deci spre cea culturală în genere, pornește din trebuințe. Și în adevăr, cu cât mai multe, mai mari și mai întefitoare sunt trebuințele oamenilor, cu atât mai viu și mai statornică e răvna de a agonosi prin muncă întinsă, prin dezvoltarea destoiniciilor și prin perfecționarea uneltelor.

În Anglia dar trebuințele au fost dinadins și în mod sistematic sălitate și sporite, și mai ales noi Românii, care suntem deprinși a ne mulțumi cu puțin, nu putem să ne facem închipuire, cât de mult consumă Englezul în toate privințele și cât de greu ajunge să fie mulțumit. Îndeosebi clasele conducătoare sunt cu desăvârșire nesăfioase, încât ne cuprind un fel de amețală când aflăm, cât e în stare să cheltuiască un Englez mai înstărit pe an.

Ori și cât de muncitori și de destoinici ar fi, Englezii nu sunt în stare să-și satisfacă numai ei înșiși prin sine trebuințele exagerate, și astiel pentru dânsi exploatarea economică și cea politică a altor popoare e o adevărată chestiune de existență.

Cea mai interesantă parte din istoria modernă a Angliei sunt bine chibzuitele silințe de a întinde din ce în ce mai departe comerțul și de a perfecționa rasele de animale domestice și unele soiuri de plante folositoare, precum și lucrarea industrială pentru ca nimeni să nu poată concura cu produsele englezești.

A și ajuns Anglia să stăpânească mările și cele mai multe piețe de desfacere.

Englezii nu se puteau însă mulțumi cu câștigul comerțului la urma urmelor binefăcător, pe care-l făceau vânzându-și produsele cu prețuri urcate și cumpărând cu prețuri scăzute materiile prime, de care aveau nevoie. Firea lor îi împingea să asuprească și să despoaie pe cei ce-i întâmpinau cu încredere.

Marea Britanie stăpânește azi o foarte însemnată parte din fața pământului, fără ca să fi cucerit vre-o țară în înțelesul adevărat al cuvântului. Și-a întins stăpânirea și a supus sute de milioane de oameni numai prin apucături viclene, învrăjbind popoarele și abuzând de slăbiciunile oamenilor. După ce s'au întipit apoi, Englezii asupresc pe nenorociții supuși și-i despoaie cu atâtea lipsă de cruțare, în cât în Hindostan, cea mai frumoasă țară, oamenii mor de foame.

Englezii sunt deci cuprinși de temerea din ce în ce mai vie, că azi-măine li se va surpa și prăbuși stăpânirea.

În același timp ei dau pe toate piețele de desfacere peste concurenți

primejdișii, care, fiind mai bine organizați și având trebuințe mai puțin exagerate, pot oferi produse de calitate superioară cu prețuri mai scăzute.

Marea Britanie nici că poate s'o ducă tot ca până acum mai departe dacă nu va reuși să închidă drumurile marelui comerț și să depărteze pe concurenții ei de la piețele de desfacere, unde ea avea până acum un fel de monopol.

Acesta e adevărul scop, în vederea căruia sângerează atâtea popoare și s'a revărsat asupra omenirii noianul de suferințe. Ori și câte vieți am jertfi și oriși câte bogății am arunca în văltoarea războiului, Englezii nu sunt mulțumii câtă vreme concurenții lor mai răsuflă.

Îndeosebi noi Românii nu ne-am fi avântat nici odată spre prăpastie, dacă n'ar fi fost la mijloc și uneltirile viclene ale Angliei. Zadarnice ar fi rămas silințele Rusiei și ale Franței; aceia, care ne-au îmbrăncit, sunt Englezii, azi, adevărații stăpâni ai Moldovii.

Puțin le pasă lor, ce o să se aleagă de noi și de țara noastră după războiu; vorba e să aruncăm floarea neamului nostru în gura morții, să dăm pradă focului bogățiile noastre, și să ne încetăm în suferințe — pentru că războiul să se mai prelungească — de oarece așa cer interesele Angliei nesăfioase.

Nu e poporul românesc pentru Englezii decât cea ce o carte de puțină însemnată e în mâna unui cartofor pătimas; toți câți suntem și toate câte le avem sunt puțin lucru pentru Englezii deprinși să pună în joc valori nemăsurate.

Ioan Slavici.

„Gazeta Bucureștilor.“

Principiul naționalităților.

Anglia ne-voind să conceedă că lupta contra Germaniei din motive economice și voind în același timp să dea războiului ei de azi un scop înalt, nobil, a afirmat că se războiește, împreună cu întreaga înțelegere, pentru realizarea principiului naționalităților — afirmare, care n'a împiedecat-o să anexeze Egiptul, nici să promită Rusiei Constantinopolul și nici să făgăduiască Italiei coasta dalmatină și Croația.

Dar popoarele subjugate și supte de paiajenii britanici au avut naivitatea să creadă că negustorii din City vor, în adevăr, realizarea principiului naționalităților.

Cea dintâi s'a mișcat Irlanda, și englezii i-au arătat imediat cum realizează principiul naționalităților, încetând în sânge încercările de desrobire ale irlandezilor storși de veacuri.

Acum ne vine o veste tocmai din sudul Africei. Transvaalienii aflând că Metropola luptă pentru realizarea principiului naționalităților cu milioane de soldați s'au gândit să înleznească Angliei aplicarea pacinică și ușoară a acestui principiu scump ei, și au cerut recunoașterea naționalității lor.

Ce va urma, e ușor de prevăzut. Dacă burii se vor opri aici, cei de la Londra se vor preface că n'au înțeles despre ce e vorba și vor trece mai departe. Dacă însă burii vor face ca irlandezii, vor păși ca ei, — căci Anglia are vederi mari și sănătoase: ea vrea realizarea principiului naționalităților la alții; la ea acasă n'are a se amesteca nimeni.

Partea gravă a lucrului stă însă în aceea că la cererea de noi contingente, făcută Australiei, această colonie a răspuns politicos că înainte de a trimite carne de tun proaspătă să se facă o anchetă cu privire la australienii sacrificaiți în rușinoasa expediție dela Dardanele. Să nu fie oare această cerere de anchetă, un început de aplicare a principiului naționalităților?

Anglia s'a jucat cu focul. Ea, care stoarce și sugrumă sute de naționalități, a îndrăznit să vorbească de principiul naționalităților, — acum Anglia e pedepsită pe unde a păcătuit.

„Gazeta Bucureștilor.“

Revoluția din Rusia.

Influența preponderantă a muncitorilor.

Amsterdam 13 Aprilie. Corespondentul gazetei engleze „Daily News” telegrafează sub data din 11 crt. din Petersburg: Guvernul provizoriu a chemat doi membrii din comitetul revoluționar al muncitorilor în statul suprem de război, în care vor avea voce consultatoare.

Englezii vor să pună mâna pe flota rusească din Marea Ostică.

Malmoe 13 Aprilie. În Rusia se menține cu tărie șovinul că flota Mării Ostice care a suferit foarte tare în urma revoluției va fi comandată pe viitor de englezi. Deocamdată lipsesc multe piese de ramplasare necesare la restaurarea ei.

Spaima Italiei față de evenimentele din Rusia.

Lugano 13 Aprilie. O telegramă a gazetei „Secolo” sosită la Londra constată frica care domnește în Italia asupra evenimentelor din Rusia. În special a produs spaimă știrea că delegații comitetului revoluționar au plecat la Stockholm spre a discuta chestia păcii cu trimișii germani.

Contra revoluția din guvernământul Tula.

Stockholm. — Rusia de sud e considerată ca nesigură de către guvernul provizor. Acolo a avut loc o contra-revoluție. În orașul Bogorodez, guvernământul Tula, poliștii au înarmat pe prizonierii de război, au destituit noul consiliu comunal și au declarat ca restabilirea vechiului regim. S'au trimis acolo trupe din Tula, și s'a produs o adevărată bătălie. Orașul Bogorodez se află încă în mâinile rebelilor.

Deputații polonezi au depus mandatele.

Petersburg. — De oare ce noul guvern rus a proclamat independența Poloniei, deputații poloni din Dumă și consiliul imperial au depus eri mandatele lor.

Renorocirea fiului lui Tschéidse.

Stockholm 13 Aprilie. — Fiul lui Tschéidse s'a împușcat din imprudență cu ocazia curățirii unui revolver. Părintele nenorocitului a primit numeroase condolențe.

O armată socialistă de 80.000 de oameni în serviciul păcii.

Berlin 13 Aprilie. Dela granița rusească ne a venit următoarea știre: Comitetul soldaților și a muncitorilor este actualmente preocupat cu organizarea unei armate socialiste de 80.000 de oameni care să se compue în special din trupe de garnizoană.

Aceste trupe au sarcina de a da comitetului sprijinul necesar față de intențiile burgheze din sânul guvernului. Această măsură reprezintă o contra-măsură față de cele similare luate de guvernul provizoriu. Comitetul cere o supraveghere generală a serviciului telegrafic, spre a putea desvolta propaganda pentru pace fără nici o pedecă.

Italianii declară că Antanta nu mai poate contra pe Rusia.

Lugano 13 Aprilie. „Popolo d'Italia” scrie într'un articol de fond că nu mai există nici o îndoială asupra faptului că forța de război a Antantei este reprezentată astăzi numai de Italia, Franța și Anglia, deoarece nu este îngăduit să face iluzii asupra Rusiei. O țară care trebuie să reînnoască totul în interior

și care mai este mîngea de joc a defailor curente se exclude de inițiative răsboinice. Rușii vor rezista de sigur unei presiuni dușmane, dar nu mai sunt capabili pentru o ofensivă adevărată. Este deci cu atât mai indispensabil ca țările cari mai au rămas Antantei să facă sforțările cele mai extreme spre a fabrica fără încetare tunuri și muniții noi.

Războiul submarinelor înăspriț.

Vase scufundate.

Haugesund 13 Aprilie. Cutra „Josefins” din Christiansund, vaporul „Har” (818 tone) din Christiania și barca „Silsiden” (796 tone) din Arendal au fost scufundate.

Cristiania 13 Aprilie. Vaporul norvegian „Randwij” a fost scufundat în golful din Viskaya.

Berlin 10 Aprilie. Șeful marinei germane anunță: În Marea Mediterană, submarinele noastre au mai scufundat 23 vapoare mari și mici, între cari: vaporul grec „Artemis” de 1500 tone, vaporul italian „Noli” 1567 tone, vaporul norvegian „Bellatrix”, de 2558 tone, vaporul englez înarmat „Queen Eugenie” de 4335 tone, care venea din America spre Carachee; vaporul englez „Verdberg” de 3046 tone, cu cereale din Carachee spre Italia, un vapor englez de 300 tone, pe drum din Anglia spre Mesopotamia cu proviant un vapor necunoscut de 4000 tone, un vapor înarmat francez „Ernest Simons” de 5559 tone, din Marsilia spre Port Said și vaporul francez înarmat „Saint Simon” de 3419 tone dela Bizerta spre Huelna, apoi vaporul grec „Pasalva Constantin” de 9272 tone, în Marea Egeică.

Berna 10 Aprilie. „Berliner Tageblatt” află că vaporul de război italian „Conte de Cavour” de 22.500 tone, cu 1000 marinari s'a scufundat.

— Grecia a pierdut până acum 46 vapoare de 18.000 tone.

— Lordul Boreford — a declarat în parlamentul englez că în luna Februarie, flota engleză a pierdut 505.000 tone, iar în Martie 402.000 tone.

— Ziarul englez „Pall Mall Gazette” constată că pierderile săptămânale ale flotei engleze prin submarine, arată o scădere continuă a tonajului englez. De fapt războiul submarinelor este atât de victorios, încât dacă va dura încă multă vreme, va însemna primejdia cea mai grozavă, dacă nu se va lua contra-măsuri din cele mai energice. Țara noastră trebuie să ia cunoștință de toată mărimea primejdiei.

— Vaporul american „Missourian” de 1914 tone, a fost scufundat în Marea Mediterană.

— 7 vapoare norvegice au fost scufundate la 7 Aprilie.

În luna Martie au fost scufundate 861.000 de tone.

Berlin 13 Aprilie. Șeful Admiralității germane anunță: În urma ultimelor știri au mai fost scufundate din nou 61.000 de tone de vapoare dușmane și neutrale. Resultatul unei luni de operații răsboinice pe mare ale Puterilor Centrale se urcă așadar deocamdată la 435 de vapoare de comerț cu un tonaj total de brutto 861.000 de tone. În această sumă se cuprind și 11 vapoare de 49.000 de tone din prada crucișătorului „Möve”. Succesele anterioare ale acestui vas de război au fost puse deja în socoteala de mai sus. Resultatul final pe luna Martie se poate constata deabia în a treia decadă a lunii Aprilie și va fi cu siguranță ceva mai mare de cât cel indicat mai sus. Față de aserțiunile fantastice asupra pierderilor noastre de submarine apărute în presa dușmană și neutrală, constatăm în mod expres că: Am pierdut în primele două luni a le războiului submarin înăspriț 6 submarine, un număr care a fost multiplu ramplasat în același termen prin submarine noi și care față de numărul total al submarinelor noastre nu este de nici o importanță.

Scufundarea unui vapor de patrulă englez.

Londra 13 Aprilie. Admiralitatea comunică: Un vapor de patrulă s'a isbit Mercuria în Canalul Mănecei de o mină și s'a scufundat. Doi ofițeri și 14 oameni au dispărut.

Războiul mondial.

SITUAȚIA.

Pe frontul francez luptele continuă. Avantajele locale ale francezilor la Arras au fost egalate printr'un contra atac, iar la Somme bătălia s'a terminat în desavantajul dușmanilor. Pe sectorul moștenitorului de tron bavarez Rupprecht francezii au pierdut vre-o 1200 prizonieri. Pe aproape întregul front italian se dau lupte de artilerie, la ost de Vortoboy ne-a succes o întreprindere, cu care ocazie am făcut circa 140 prizonieri italieni. Pe sectoarele rusești în anumite părți lupte de artilerie.

Comunicatul oficial al Marelui Cartier German.

Berlin 12 Aprilie: Frontul apusean: Pe câmpul de luptă din apus pe toată întinderea liniei de luptă, bătălia mare începută decurge fără întrerupere.

Grupa armată a moștenitorului de tron Rupprecht: Atacurile engleze contra localităților Fampoux și Viny precum și cele de pe țărmul nordic al lui Scarpe le-am respins prin focul nostru violent. — Dela alvia văii spre sud dușmanul s'a năpusit cu puteri mari contra liniilor noastre. — După mai multe asalturi cari au eșuat am pierdut Menchy. Dela această localitate spre nord și spre sud atacurile Engleze la cari au luat parte și cavalerie și mașini panterate, le-au eșuat pe lângă pierderi considerabile. — Succesele obținute de dușman în luptele de lângă Bullecourt, prin contra atacurile ce le-am dat, le-am egalat. — Cu această ocazie am făcut prizonieri oreste 1000 de oameni de trupă și 25 de ofițeri, mai luând și 27 de mitraliere. — Spre ost dela Perrone lângă Hargicourt am luat după luptă mai bine de 100 de oameni prizonieri și 5 mitraliere. — St. Quentinul și ieri a fost bombardat de dușman.

Grupa armată a moștenitorului de tron german: Dela Sisson și până la Reims focul și lupta a ajuns la o violență extraordinară. — Singuratică părți ale liniei au stat sub foc foarte aspru. În regiunea apuseană din Champagne lupta de artilerie este deosebit de în creștere. — Încercările de înaintare ale infanteriei franceze le-am respins.

Grupa armată a principelui de Württemberg Albert: Operațiile de luptă s'au mișcat numai în cercuri mai restrânse. Cu toată furtuna aviatorii noștri au fost foarte activi. Dușmanul a pierdut în lupta aeriană 23 aeroplane, iar focul infanteriei noastre a doborât un aeroplan cu totul deci 24 de aeroplane. Bombele aruncate asupra taberilor de trupe și asupra magazinelor de muniții dușmane situate în valea Vesle și Scrippe, după observațiile noastre au cauzat mari pierderi dușmanului. Căpitanul aviator Richthofen a doborât al 41-lea aeroplan dușman în luptă aeriană.

Frontul răsăritean: Grupa armată a principelui bavarez Leopold: La Brody, dealungul liniei ferate ce duce dela Zloczov la Tarnopol și pe ambii țărmuri ai râului Nistru a fost foc foarte violent rusesc.

La Grupa armată a Arhiducelui Iosif precum și la grupa armată a comandantului Mackensen: Nu au obvenit evenimente mai esențiale.

Câmpul de luptă din Macedonia: Situația nu s'a schimbat.

Ludendorff
șeful statului major.

Comunicatul oficial al Marelui Cartier Austro-Ungar.

Budapesta 12 Aprilie. Frontul răsăritean: Nu e aici un eveniment mai esențial.

Frontul italian: În strămoșia dela Görz patrurile regimentului de infanterie Nr. 71 din Trencos și 76 din Esztergom spre ost dela Vortoboy au pătruns în pozițiile dușmane de unde au adus 40 ofițeri și 135 de oameni de trupă prizonieri, două mitraliere și 3 aruncătoare de bombe.

Pe unele locuri ale liniei de luptă din regiunea aproape de mare din când în când lupta de artilerie și aruncătoare de bombe a fost foarte violentă.

Höfer
s. șeful statului major.

Comunicatul oficial al Marelui Cartier German.

Berlin 13 Aprilie. Frontul apusean: Grupa armată a principelui moștenitor Rupprecht: Succesele avute de dușman pe câmpul de luptă dela Arras pe partea nordică la Angres Givenchy-en Gehelle prin contraatacurile noastre reușite le-am egalat. Pe linia ce se întinde dela drumul Arras-georelle până la Scarpe am respins grupele armate dușmane cari ne atăcără în două rânduri. — Spre sud-ost dela Arras mai multe atacuri dintre cari unul și de cavalerie dușmane, au eșuat. Pe drumul ce conduce dela Peronne — Gouzancourt — Cambrai și la Le Gatelet au avut loc ciocniri mai mici. — La Gouzancourt, Hargicourt, la St. Quentin și în linia dela sud lupta de artilerie s'a continuat. — S'au pregătit atacuri franceze cari s'au și dat pe ambele părți ale lui Ronne, cari s'au și terminat în defavorul dușmanilor.

Grupa armată a moștenitorului de tron german: Dealungul lui Aisne și în partea apuseană a provinciei Champagne lupta de artilerie se continuă cu violență schimbăcioasă. Detașamente dușmane de explorare, pentru a înainta, le-am alungat, luând 100 de francezi prizonieri.

Grupa armată a principelui Albert: Situația neschimbată.

Frontul răsăritean și câmpul de luptă macedonean: Nu s'a întâmplat nici un eveniment mai deosebit.

În apus ieri a pierdut dușmanul 13 aeroplane; iar în luptele dela răsărit a pierdut 2 aeroplane.

Ludendorff
șeful statului major.

Comunicatul oficial al marelui Cartier Austro-Ungar.

Budapesta 13 Aprilie. Frontul răsăritean și sud-ostic. Nu avem ceva deosebit de anunțat.

Frontul italian: Pe platoul Karst precum și în Valea Wippach, focul de artilerie favorizat de împrejurări prielnice e încontinuu violent.

Höfer
s. șeful statului major.

Ultima oră.

Mexico aliatul Germaniei?

Berna 13 Aprilie. Agenția „Radio” anunță din Newyork: Din Mexico sosesc știri neliniștitoare, în urma cărora Garza este suspectat, că ar sta cu Germania în legătură secretă. Cercourile oficiale se arată foarte îngrijorate.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Sincana” societate pe acții în Ó-Sinka (comitatul Fogaras) sunt invitați a lua parte la adunarea generală extraordinară, ce se va ținea Dumănească în 13 Mai st. nou 1917 la 2 oare după prânz în localul numitului institut din Ó-Sinka.

Obiecte de pertractare:

1. Restaurarea direcțiunii și a comitetului de supraveghere.
Ó-Sinka, 8 Aprilie 1917.

Direcțiunea.

Acțiunile vor trebui depuse la biroul institutului înainte de începerea adunării.

Meghívó.

„Sincana” hitel- és takaréktársaság — Ó-Sinkán — tisztelt részvényesei a nevezett intézet Ó-Sinkán található hivatali helyiségében 1917. évi május hó 13-án (Vasárnap) délután 2 órakor tartandó rendkívüli közgyűlésére meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Az intézet igazgatósága és felügyelő bizottságának megválasztása.
Ó-Sinka, 1917. évi ápril 8-án.

Az igazgatóság.

A közgyűlésen résztvenni ohajtó részvényesek tartoznak részvényeiket az ülés megkezdése előtt az intézet vezetőségéhez beszoigáltatni.

